

สรุปผลการวิจัย อภิปรายและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการของครู เกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถภาพด้านการสอนของครูประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตปทุมวัน
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาและความต้องการ เกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถภาพด้านการสอน ของครูสังกัดกรุงเทพมหานคร เขตปทุมวัน ตามตัวแปรในทฤษฎีและกระบวนการจัดการสอนของครู

ตัวอย่างประชากร

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นครูที่สอนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตปทุมวัน ปีการศึกษา 2526 จากประชากรทั้งสิ้นจำนวน 185 คน

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามขึ้น 1 ชุด เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 แบบเลือกตอบเพื่อถามเกี่ยวกับสภาพทัศนคติของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 แบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ซึ่งกำหนดน้ำหนักความถี่เห็นออกเป็นค่าคะแนน 5 ระดับ ตามวิธีการของ ลิกเคอร์ท (Likert) และแบบปลายเปิด เพื่อถามเกี่ยวกับปัญหาด้านการสอน
- ตอนที่ 3 แบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ซึ่งกำหนดน้ำหนักความถี่เห็นออกเป็นค่าคะแนน 5 ระดับ ตามวิธีการของ ลิกเคอร์ท (Likert) และแบบปลายเปิด เพื่อถามเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาสมรรถภาพด้านการสอน

ผู้วิจัยได้ทำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ครูทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน ทราบและโทรขอเสนอแนะ เพื่อนำมาปรับปรุงแล้วนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับครูที่ไม่ใช่ตัวอย่างประชากร 20 คน จากนั้นได้นำแบบสอบถามมาปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพ แล้วจึงนำไปใช้กับตัวอย่างประชากรที่เป็นครู ที่สอนในโรงเรียนประถมศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร โดยผู้วิจัยเป็นผู้ถือข้อ แจกและรับแบบสอบถามด้วยตนเอง แบบสอบถามที่ไ้รับคืนคิดเป็นร้อยละ 82.96

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

แบบสอบถามตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ

แบบสอบถามตอนที่ 2 และตอนที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต

(\bar{x}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบความแตกต่างของกลุ่มตัวแปรที่มีมากกว่า 2 กลุ่ม โดยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance) แล้วใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe Test) ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ในกรณีที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

นำผลวิเคราะห์ข้อมูลในตอนที่ 1, 2, และ 3 มา เสนอในรูปตารางประกอบคำอธิบาย ส่วนค่าด้านปลายเปิดในตอนที่ 2 และตอนที่ 3 นำเสนอในรูปเรียงลำดับความถี่

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นหญิงร้อยละ 81.1 เป็นชายร้อยละ 18.9 ส่วนใหญ่มีอายุ 41 ปีขึ้นไปร้อยละ 34.1 มีวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 62.2 และมีประสบการณ์ในการสอน 16 ปีขึ้นไปร้อยละ 46.5

2. ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถภาพการสอน

2.1 ในด้านเตรียมการสอนครูมีปัญหาอยู่ในระดับเป็นปัญหาน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย 2.32 ครูมีปัญหาเรื่องการไข้บทรงานเป็นอันคัม 1 โดยมีค่าเฉลี่ย 2.74 และการไร้สมุคประจำชั้น (ป.01, ป.02) เป็นอันคัมสุคห้าย โดยมีค่าเฉลี่ย 1.92 ส่วนความค้องการในการพัฒนาสมรรถภาพคานการเตรียมการสอน ครูมีความค้องการอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.35 ครูมีความค้องการในเรื่องการจัคประสมการนการ เรียนการสอนให้นักรเรียนไค้รับความรู้ และสามารถนำความรู้ไปใช้ชีวิตประจำวันไค้เป็นอันคัม 1 โดยมีค่าเฉลี่ย 3.54 และการวางแผนการเตรียมการสอนระยะยาว ระยะสั้น และการทำนัคการสอประจำวันไค้ เป็นอันคัมสุคห้าย โดยมีค่าเฉลี่ย 3.17

2.2 ในด้านวัตถุประสงค์การสอน ครูมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 2.71 ครูมีปัญหาเรื่องการให้เรียนเมื่ท้นฐานประกอมอาชีพตามควรแกว้ยและความสามารถไค้เป็นอันคัม 1 โดยมีค่าเฉลี่ย 2.78 และการกำหนดควคุดประสงค้เชิงพฤติกรรมของเนื้อหาที่สอนทั้งคานความรู้ ทักษะ เจตคติ เป็นอันคัมสุคห้าย โดยมีค่าเฉลี่ย 2.61 ส่วนความค้องการในการพัฒนาสมรรถภาพคานวัตถุประสงค์การสอน ครูมีความค้องการอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.41 ครูมีความค้องการที่จะสามารถจัคการเรียนการสอนให้นักรเรียนเกิดความสนใจ และเรียนอย่างสมุคสนานเป็นอันคัม 1 โดยมีค่าเฉลี่ย 3.70 และหลักการไร้ค่าพื้นฐานในการเรียนวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม เป็นอันคัมสุคห้าย โดยมีค่าเฉลี่ย 3.25

2.3 ในด้านวิธีการและเทคนิคการสอนมีปัญหอยู่ในระดับเป็นปัญหาน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย 1.98 ครูมีปัญหาเรื่องการสอนที่มุ่งให้เรียนเมื่โอกาสเรียนทั้งภาคเนื้อหาและทฤษฎีเป็นอันคัม 1 โดยมีค่าเฉลี่ย 2.60 และใน 5 กลุ่มประกอมการน ปัญหาที่พบเป็นอันคัม 1 คือ การจัคกิจกรรมการเรียนการสอนในกลุ่มการงานพื้นฐานอาชีพในเรื่องงานเกษตร โดยมีค่าเฉลี่ย 3.12 และการจัคกิจกรรมการเรียนการสอนในกลุ่มประกอมการนพิเศษเป็นอันคัมสุคห้าย โดยมีค่าเฉลี่ย 2.28 ส่วนความค้องการในการพัฒนาสมรรถภาพคานวิธีการและเทคนิคการสอน ครูมีความค้องการน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย 1.98 ครูมีความค้องการในเรื่องสร้างและปลุกฝังระเบียบวินัยในการทางานของนักรเรียนเป็นอันคัม 1 โดยมีค่าเฉลี่ย 3.89 และความค้องการคานความรู้และทักษะในกลุ่มประกอมการนพิเศษในเรื่องเทคนิคการสอน โดยใช้กิจกรรมกลุ่มเป็นอันคัมสุคห้าย โดยมีค่าเฉลี่ย 3.15

2.4 ในด้านการผลิตและใช้สื่อการสอน ครูมีปัญหาคืออยู่ในระดับเป็นปัญหาปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 2.61 ครูมีปัญหาเรื่อง การผลิตสื่อการสอนด้วยวัสดุในห้องเรียนเป็นอันดับ 1 โดยมีค่าเฉลี่ย 2.82 และความชยันและกระตือรือร้นในการผลิตสื่อการสอน เป็นอันดับสุดท้าย โดยมีค่าเฉลี่ย 2.29 ส่วนความถี่ของการในการพัฒนาสมรรถภาพด้านการผลิตและใช้สื่อการสอนอยู่ในระดับของการปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.48 ครูมีความถี่ของการสร้างการเลือกและการใช้อุปกรณ์สื่อการเรียนการสอน ประกอบกิจกรรมอย่างเหมาะสม เป็นอันดับ 1 โดยมีค่าเฉลี่ย 3.68 และความสามารถเขียนกระดานดำด้วยมือที่อ่านง่ายสวยงาม เป็นอันดับสุดท้าย โดยมีค่าเฉลี่ย 3.11

2.5 ในด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน ครูมีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่เป็นปัญหา โดยมีค่าเฉลี่ย 1.52 ครูมีความถี่ของการพัฒนาสมรรถภาพด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.44 ครูต้องการเรื่องแบบทดสอบมาตรฐานเป็นอันดับ 1 โดยมีค่าเฉลี่ย 3.74 และต้องการเรื่องวิธีการให้คะแนนในแบบ ป. 01 - 02 เป็นอันดับสุดท้าย โดยมีค่าเฉลี่ย 3.14

2.6 ในด้านการส่งเสริมการเรียนรู้อของเด็ก ครูมีปัญหาคืออยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย 2.34 ครูมีปัญหาคือด้านการจัดกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนไปรู้ และเกิดความคิดอยู่เสมอ โดยมีค่าเฉลี่ย 2.14 ส่วนความถี่ของการพัฒนาสมรรถภาพด้านการส่งเสริมการเรียนรู้อของเด็ก อยู่ในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ย 3.48 ครูต้องการวิธีฝึกให้นักเรียนมีวินัยในตนเองเป็นอันดับแรก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.69 และวิธีจัดและดำเนินงานห้องสมุดของโรงเรียนอยู่ในอันดับสุดท้าย โดยมีค่าเฉลี่ย 3.23

3. การเปรียบเทียบปัญหาด้านการสอนของครูตามตัวแปรตาม วุฒิ และประสบการณ์ในการสอนพบว่า ครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี และปริญญาโท และครูที่มีประสบการณ์ในการสอนไม่เกิน 5 ปี 6-10 ปี 11-15 ปี และ 16 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการสอนในด้าน การเตรียมการสอน วัตถุประสงค์การสอน วิธีการและเทคนิคการสอนการผลิตและการใช้สื่อการสอน การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน และด้านการส่งเสริมการเรียนรู้อของเด็ก ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

4. การเปรียบเทียบความถี่ของการพัฒนาสมรรถภาพการอ่าน ตามตัวแปรด้าน วุฒิและประสบการณ์ในการสอนพบว่า ความถี่เห็นของครูที่มีวุฒิปริญญาตรีกับวุฒิปริญญาโท และความถี่เห็นของครูวุฒิปริญญาตรี และวุฒิปริญญาโท มีความถี่ของการพัฒนาสมรรถภาพการอ่าน ด้านการเตรียมการสอน วัตถุประสงค์การสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วน ด้านการเลือกวิธีการและเทคนิคการสอน การบอกและใช้สื่อการสอน การวัดและประเมินผล การเรียนการสอน และด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็ก ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ ระดับ .05

เมื่อเปรียบเทียบความถี่ของการพัฒนาสมรรถภาพด้านการสอนเป็นรายด้านของครูที่มี ประสบการณ์การสอนไม่เกิน 5 ปี 6-10 ปี 11-15 ปี และ 16 ปีขึ้นไป พบว่าความถี่ของการพัฒนาสมรรถภาพด้านการสอนของครูที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

อภิปรายผล

การอภิปรายผลจะอภิปรายในหัวข้อต่อไปนี้

1. สภาพปัญหาและความต้องการ เกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถภาพด้านการสอน ของครูประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตปทุมวัน

2. การเปรียบเทียบปัญหาและความต้องการ เกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถภาพ ด้านการสอนของครูประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตปทุมวัน ตามตัวแปรในด้านวุฒิ และประสบการณ์การสอนของครู

1. สภาพปัญหาและความต้องการ เกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถภาพด้านการสอนของครู ประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตปทุมวัน

1.1 ผลงานวิจัยพบว่า ครูประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตปทุมวัน มีความถี่เห็นเกี่ยวกับปัญหาการสอนในด้านวัตถุประสงค์การสอนมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับผล การวิจัยของ กษมา สารสมุทร (2524: 76) ที่ค้นพบว่า ครูประถมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ ก่อนข้างมีปัญหาในด้านการกำหนดวัตถุประสงค์ของการสอน การที่ครูมีปัญหาด้านการกำหนด วัตถุประสงค์การสอนมากกว่าด้านอื่น ๆ อาจจะเป็นเพราะว่า ครูไม่เข้าใจหลักสูตรอย่างแท้

จริง ทั้งที่มีคู่มือครู มีแผนการสอน มีกำหนดการสอน ยังคงใช้วิธีการเก่า ๆ อยู่เสมอ เพราะกลัวเด็กจะสับสนไม่ได้ (สำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร: 2525) เนื่องจากเนื้อหาบางเรื่องในหลักสูตรกับเวลาสอนไม่สัมพันธ์กัน บางวิชาขาดแต่ให้เวลาน้อย กิจกรรมที่เสนอแนะมากเกินไป บางอย่างปฏิบัติไม่ได้ เนื้อหาบางเวลาสั้น อีกประการหนึ่งคือ การเขียนวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมของเนื้อหาที่สอนทั้งด้านความรู้ ทักษะ เจตคติ ตลอดจนการสอนให้ผู้เรียนมีพื้นฐานประกอบอาชีพสมควรแก่วัยและความสามารถได้ อาจเป็นสิ่งที่ครูยังไม่ค่อยให้ความสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มารศรี ภิมขันธ์ (2518: 151) ซึ่งกล่าวว่า ครูส่วนใหญ่ประสบปัญหาการเขียนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ส่วนการที่ครูไม่เข้าใจวิธีสอนให้เด็กคิดเป็น และประยุกต์แผนการสอนเอาไว้อย่างเป็นแนวทาง เป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ครูมีอยู่ตาม การกำหนดวัตถุประสงค์การสอนมากที่สุด

1.2 การวิจัยพบว่า ครูสังกัดกรุงเทพมหานคร เขตปทุมวัน มีความต้องการพัฒนาสมรรถภาพการสอน ด้านการผลิตและใช้สื่อการสอนและการส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กมากที่สุด ซึ่งการวิจัยครั้งนี้สนับสนุนผลการวิจัยของ กษมา สารสมุทร (2524: บทศึกษาหน้าจ.) ซึ่งพบว่าปัญหาในด้านการผลิตและใช้สื่อการสอน โดยเฉพาะการผลิตสื่อการสอนด้วยวัสดุในห้องเรียน ครูก็ไม่ค่อยมีความคิดริเริ่มในทำนุ การขาดแคลนอุปกรณ์การสอน เวลาในการเตรียมการสอน หุนและความรู้ในการสร้างอุปกรณ์ สภาพห้องเรียนไม่อำนวยที่จะใช้ อุปกรณ์การสอน (ไพโรจน์ สุวงศ์วิวัฒน์ 2525: 111) เป็นสิ่งที่พบปัญหาในการผลิตอุปกรณ์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกองการประถมศึกษา กรมสามัญศึกษา (2520: 55) ซึ่งได้ทำการวิจัยของปีระกษที่เลือกอำนวย และหรือเป็นอุปสรรคต่อการเปลี่ยนแปลงการประถมศึกษาในอนาคตก ซึ่งพบว่า ครูยอมรับว่าในการสอนไม่ค่อยได้ใช้อุปกรณ์ เนื่องจากโรงเรียนมีงบประมาณจำกัด และครูมีภาระมากจนไม่มีเวลาทำอุปกรณ์ ทั้ง ๆ ที่ครูมีความต้องการวัสดุอุปกรณ์เครื่องช่วยสอนเป็นอย่างมาก นอกจากนั้นการที่ครูขาดทักษะในการสร้างสื่อต่าง ๆ ซึ่งกำหนดไว้ในแผนการสอนที่จะต้องใช้อุปกรณ์ ในเมื่อครูไม่สามารถจะจัดหาอุปกรณ์ที่จะต้องนำมาได้ ก็อาจจะมีผลทำให้เด็กเรียนไม่มีความเข้าใจในเนื้อหาที่แผนการสอนกำหนดให้เรียนเท่าที่ควร จึงอาจจะส่งผลกระทบต่อสัมฤทธิ์ได้ (ไพโรจน์ สุวงศ์วิวัฒน์: 2506) ส่วนในด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็ก พงศ์พร สิทธิรักษ์ (2518: 66-69) พบว่า ครูประถมศึกษาควรมีทักษะในเรื่องการศึกษาเพิ่มเติมในวิชาที่สอนอยู่เสมอ ซึ่งเป็นสิ่งหนึ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งต่อการส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็ก เพราะครูเป็นบุคคลที่จะต้องจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่เด็กเรียน และเป็น

ตัวอย่างนักเรียนในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม ครูประเมินศึกษาที่ไม่คอยจะหันมามองในชั้น วิชาการ ไม่คอยจะสนใจและติดตามความเคลื่อนไหวในวงการศึกษา และไม่คอยจะแสวงหา ความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งวิชาการ ทำให้ครูขาดคุณสมบัติทางชั้นวิชาการ

2. การเปรียบเทียบปัญหาและความต้องการ เกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถภาพด้าน การสอนของครูประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตปทุมวัน ตามตัวแปรตามวุฒิ ประสบการณ์การสอนของครู

2.1 จากการวิจัยพบว่า ครูที่มีวุฒิและประสบการณ์การสอนต่างกัน มีปัญหา ด้านการสอนในแต่ละด้านไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 ซึ่งเป็นตามนัยสมมติของการ วิจัยของ สมบัติ ภัททิยชนี (2538: 78) ที่พบว่า พฤติกรรมด้านการประเมินผลของครูไม่ได้ ขึ้นอยู่กับเพศ วุฒิ และประสบการณ์ในการสอน และวิธีสอน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการ วิจัยของ สมชาติ เทศแมน (2522: 47) ที่พบว่า ครูที่มีประสบการณ์การสอน 1-5 ปี 6-10 ปี และสูงกว่า 11 ปี มีพฤติกรรมการสอนด้านทักษะทั่วไป และมีพฤติกรรมการสอนด้านการใช้ อุปกรณ์ไม่แตกต่างกัน และพบว่า ครูผู้สอนที่มีวุฒิก่อนปริญญา และทั้งก่อนปริญญาขึ้นไป มี พฤติกรรมด้านการสอนการใช้อุปกรณ์ไม่แตกต่างกัน

สาเหตุที่ครูมีปัญหาการสอนไม่แตกต่างกัน อาจจะเป็นเพราะว่า ครูส่วนใหญ่ที่เป็นตัวอย่างประชากร มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี และครูเหล่านี้อาจอยู่ในโรงเรียน ที่มีสภาพคล้ายคลึงกัน เพราะอยู่ในเขตปทุมวันทั้งหมด จึงมีปัญหาด้านการสอนไม่แตกต่างกัน

2.2 เมื่อเปรียบเทียบความต้องการพัฒนาสมรรถภาพการสอน ตามตัวแปร ตามวุฒิของครูพบว่า ครูที่มีวุฒิต่างกัน มีความต้องการพัฒนาสมรรถภาพการสอน ด้านการ เลือกวิธีการและเทคนิคการสอน การบอกและใช้สื่อการสอน การวัดและประเมินผลการ เรียนการสอน และด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กไม่แตกต่างกัน แต่มีความต้องการพัฒนา สมรรถภาพการสอน ด้านการเตรียมการสอน และการกำหนดวัตถุประสงค์การสอนต่างกัน โดยครูที่มีวุฒิก่อนปริญญาตรีกับวุฒิปริญญาโท และครูที่มีวุฒิปริญญาตรีกับปริญญาโทมีความต้องการพัฒนาสมรรถภาพด้านการเตรียมการสอน การกำหนดวัตถุประสงค์การสอนต่างกัน ซึ่งการ วิจัยครั้งนี้สนับสนุนผลการวิจัยของ สมชาติ เทศแมน (2522: 47) ได้ศึกษาพฤติกรรมการ สอนของครูผู้สอนวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า ครูผู้สอนที่มีวุฒิก่อนปริญญาและวุฒิตั้งก่อนปริญญาขึ้นไปมีพฤติกรรมการสอนด้านทักษะ

ทั่วไปแตกต่างกัน แต่มีพฤติกรรมกรรมการสอนท่านการใ้อุปกรณไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชนิก ภักดิ์ขนิ (2518: 78) ที่พบว่า พฤติกรรมท่านการประเมินผลของครูไม่ได้ขึ้นอยู่กับ เพศ วุฒิ ประสบการณ์และวิชาที่สอน

2.3 ในด้านความต้องการพัฒนาสมรรถภาพการสอน ของครูที่มีประสบการณ์ต่างกัน จากผลการวิจัยพบว่า ครูมีความต้องการพัฒนาสมรรถภาพการสอนในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะครูเหล่านั้นอยู่ในระดับการศึกษาเดียวกัน อยู่ในสภาพแวดล้อมคล้ายคลึงกัน จึงมีปัญหาและความต้องการพัฒนาสมรรถภาพท่านการสอนในแต่ละประเด็นไม่แตกต่างกัน

ขอเสนอแนะ

ขอเสนอแนะ

ผลการวิจัยปรากฏว่า ครูในเขตปทุมวันมีปัญหาการสอนท่านวัตถุประสงค์การสอน และมีความต้องการพัฒนาสมรรถภาพการสอนในท่าน การเตรียมการสอน วัตถุประสงค์การสอน การผลิตและใช้สื่อการสอน การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน การส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็ก เทคนิคการสอนแบบต่าง ๆ ฉะนั้น คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และกรุงเทพมหานคร ควรจัดโครงการช่วยเหลือปรับปรุงคุณภาพการศึกษารองเขตปทุมวัน ควบคู่กับการจัดอบรมท่านวิชาการให้ตรงกับความต้องการของครูในเรื่องดังกล่าว

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย